

AZUGA

(2)

Cunoaștere Mișcare Ozonoterapie

Viva Bodolan

10 decembrie 2021

O zi superbă de iarnă, în luna lui decembrie. Dis-de-dimineață soarele își împrăștie razele calde peste stațiunea climaterică de prim rang, ai cărei turiști suntem de o săptămână. După micul dejun, în jurul orei 8.00, plini de bucurie că avem parte de multă zăpadă, urcăm în trei microbuze, pentru o nouă expediție organizată de Mădălin, ghidul nostru tânăr și bun organizator de excursii montane. În microbuzul meu urcă și o familie din Brăila. Adriana Stoica îi ia la întrebări, mai ceva ca un reporter. Aflăm multe dintre preocupările seniorilor vecinilor noștri brăileni. Astăzi mergem să vizităm Brașovul, Poiana Brașov, Castelul Bran și localitatea Fundata. Pe parcursul drumului, Mădălin ne trezește amintiri legate de localitatea Bran și de faimoasa lui cetate de la a cărei atestare documentară se împlinesc în noiembrie 2022, 644 de ani. Ajungem pe strada General Traian Moșoiu, nr.24. Coborâm din mașini și ne întoarcem pe o alee plină de tarabe cu preparate de gastronomie, chinezării, gogoșerii, suveniruri etc. Ajungem la casa de bilete. Biletul pentru vizitarea castelului este 50 de lei. Încercăm o negociere pentru pensionari și obținem o reducere de 5 lei. Nu toți seniorii merg la castel. Aleea care urcă spre castel este sticloasă și alunecoasă. Nu s-a împrăștiat „material antiderapant”, având șansa de a îngenunchea în fața lui Dracula, dacă nu ne țineam cu toată puterea de balustrada plină de gheață. Târâș, grăpiș, reușim să urcăm scările fără accidente și intrăm în prima încăpăre din castel. „Castelanul” ne fură temperatura și ne atrage atenția asupra purtării obligatorii a măștii de protecție anti Covid. În fața noastră este un șemineu ce pare a fi real. Întind mâinile deasupra lemnului care ard, pentru a mi le dezmoțți nițel. Drumetii mei „nebuni și frumoși” izbucnesc într-un hohot de râs. N-am înțeles manifestarea lor, dar mâinile mele chiar s-au dezghețat. O fi fost autosugestie?

Samsung Triple Camera
Fotogr. cu Galaxy A30s

Am mai vizitat castelul acum vreo 15 ani. Era încă în proces de restaurare, nu prea am văzut multe lucruri atunci. Astăzi este cu totul și cu totul deosebit. Merită banii dați pentru vizitarea lui. Încă de la intrare, citesc toate informațiile de pe panouri, dar în fuga calului, eram contra cronometru. Aveam multe obiective importante de atins pentru o singură zi. Cetatea Bran – monument istoric și arhitectonic, situat în Pasul Bran – Rucăr, din Parcul Național Piatra Craiului, a fost construită între anii 1377- 1382, ca fortăreață pentru oprirea extinderii Imperiului Otoman și ca vamă, pe un vârf de stâncă, într-un punct cheie, în locul cel mai strâmt dintre Măgura și Dealul Cetății. Poziția ei strategică deschidea o largă perspectivă, atât spre valea și dealurile Moeciuului, cât și spre Țara Bârsei. În acele vremuri, se impunea fortificarea trecătoarei Bran, ca o necesitate de prim ordin, militar și economic, deoarece însemna, pe lângă o importantă cale de invazie peste Carpați, și unul din cele mai importante drumuri comerciale medievale care lega Transilvania, prin Brașov, de Țara Românească, vestitul *Drumul al Carului*. Cetatea, cu o istorie zbuciumată, a trecut prin nenumărate stăpâniri, deteriorări, reconstrucții. De abia în anul 1920, cetățenii Brașovului oferă cetatea Reginei Maria, ca semn de mulțumire și prețuire pentru implicarea în ajutorarea ostașilor din primul război mondial. Regina începe mari lucrări de restaurare și o transformă în reședință de vară. În anii comunismului, în interiorul prețiosului monument de arhitectură medievală a fost organizat un Muzeu de Istorie și Artă, menit să sublinieze importanța trecătorii și a Castelului Bran

de-a lungul timpului. Din anul 2009, este retrocedat moștenitorilor de drept și, la 1 iunie, are loc redeschiderea oficială a castelului, aflat în posesia moștenitorilor Principesei Elena.

Domeniul Bran cuprinde Parcul Regal cu cele două lacuri, Casa de Ceai, Casa Administratorului și Casa Principesei Elena. Rând pe rând, intrăm în toate camerele din cele patru etaje ale castelului. Arhitectura interioară este o combinație impresionantă: pereții tencuiți, pavimentul de cărămidă, tavanele de lemn, scările dintre etaje din piatră sau din lemn și bolțile de piatră. Zidurile sunt din piatră de stâncă. La fiecare etaj urcăm pe scări înguste, săpate în rocă. Ca prin niște labirinturi trecem prin sala de arme și armuri, prin camerele Regelui Carol și a Reginei Maria, a colecțiilor cu obiectele personale ale familiei habsburgice, prin sala de muzică și prin bibliotecă. Trecem prin sălile tematice cu proiecții video și diorame dedicate mitologiei înfricoșătoare românești: strigoi, iele, sântoaderi etc., ce ne oferă un adevărat spectacol, cu sunet și lumină. De admirat sunt și lăzile florentine din secolul al XV-lea. La etajul patru am întâlnit multe grupuri de turiști străini, cu ghizi vorbitori de limba engleză, care le povesteau tinerilor legenda despre Dracula. Castelul Bran și povestea sa fascinantă au schimbat radical imaginea României în lume. Turiștii străini văd România ca fiind patria lui Dracula - un vampir matusalemic, stăpân al castelului ridicat pe vârf de stâncă, iar pe Vlad Țepeș ca o ființă feroce, care se hrănește cu sânge uman.

Acest fapt se datorează scriitorului irlandez Bram Stoker, care publică o carte despre povestea contelui Dracula, turnându-se și un film, iar castelul descris seamănă întocmai cu Branul, deși scriitorul nu a vizitat niciodată România.

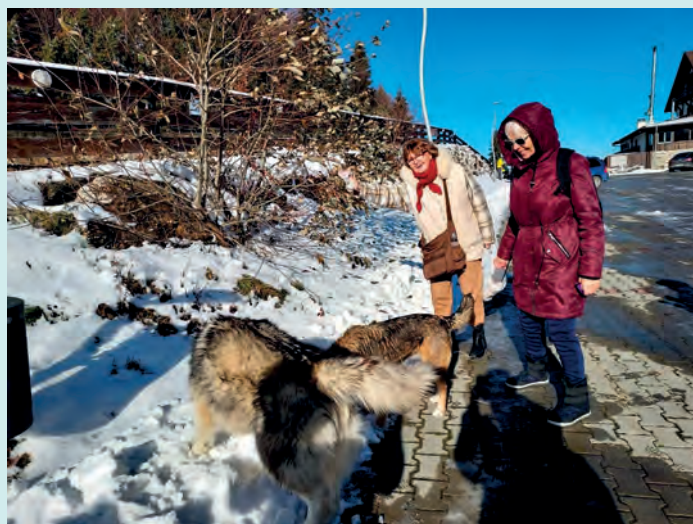
Acest scriitor ne-a făcut un mare bine, imaginea a devenit un brand de țară, atrăgând milioane de turiști. De aici admirăm defileul râului Turcu și serpentinele de la Fundata spre Rucăr. De la etajul trei admirăm curtea interioară cu vechea fântână de 59 de metri adâncime, în care turiștii aruncă bani pentru îndeplinirea dorințelor. Savin ne „trage” în poze pentru posteritate. Câțiva colegi au mai plătit 20 de lei pentru a trece prin *Tunelul Timpuului* ca să iasă din castel. În acest fel, nu au fost nevoiți să treacă prin „*calvarul*” coborârii pe aleea plină de polei. La coborâre a fost mai greu decât la urcare, în fiecare moment riscai să-ți transformi partea dorsală în sanie. Despre istoria tunelului am citit informațiile de pe un panou din curtea interioară. „*La data construcției sale, cetatea a fost echipată cu o cisternă de apă adâncă de 7 metri săpată în formă tronconică în curtea interioară a fortului. În secolul al XVII-lea cisterna a fost transformată într-o fântână cu adâncimea de aproximativ 59 de metri. În jurul lui 1761, călătorii străini în Țările Române făceau mențiuni despre gustul deosebit al apei din curtea cetății. În anul 1937, Regina Maria a dispus instalarea în puțul fântânii a unui ascensor care să faciliteze, printr-o galerie orizontală, proiectată de Arhitectul Karel Liman, accesul din Parcul Regal în incinta Castelului. În perioada comunismului, ansamblul liftului s-a degradat masiv, după care*

a fost abandonat. Odată cu restaurarea castelului au reînceput și lucrările de reamenajare a liftului. Pentru caracterul său unic și pentru performanțele tehnice remarcabile, liftul „Stone”, construit de compania brașoveană Elmas, a primit titlul de „cel mai bun lift special din lume în anul 2019”. În drumul spre mașini, Marinel îmi atrage atenția asupra unei clădiri, fostă vamă medievală, care astăzi adăpostește mobilierul, colecțiile castelului și alte lucruri.

Ne urcăm în mașini și Mădălin dă semnalul de plecare către stațiunea Fundata. Drumul trece prin Moeciu de Jos, Cheia, Cheile Grădiștei. Spre Cheile Grădiștei drumul este superb, de poveste, arborii sunt plin de zăpada căzută în ajun. Călătoria pe șoseaua curățată de zăpadă și care șerpuieste printre copacii îmbrăcați în șubele albe ale iernii este spectaculoasă. Mădălin ne vorbește despre localitatea Fundata, căreia i se mai spune „*țara dintre nori*”. Uimită, îl întreb de ce i s-a lipit această etichetă, mai ales că nu aveam informații în acest sens. Platoul pe care se află cea mai înaltă localitate din România face parte din Munții Piatra Craiului și se află la o altitudine de 1461 de metri. Când ajungem sus, pe platou, nu suntem întâmpinați de perdeaua de nori care ar acoperi localitatea, cum ne imaginam, ci de o priveliște de vis, cu zăpada sclipitoare în bătaia soarelui. Mădălin ne arată cele „*două țări*” despărțite de satul Fundata: Țara Ardealului, zona Bran-Moeciu și Țara Românească, zona Rucărului.

Aici a fost granița dintre Imperiul Austro-Ungar și Țara Românească. Ghidul nostru ne amuză spunându-ne că localnicii glumesc pe seama faptului că străbunii lor treceau granița din casă în grajdul animalelor și invers fără pașaport. Multe gospodării erau situate chiar pe frontieră. Pe lângă Fundata trece renumitul **Drum al Carului**, parte a culoarului istoric Rucăr-Bran, pe unde s-au mișcat secole de-a rândul, între cele două provincii, oștirile, păstorii și negustorii. Și în ziua de azi mai vin românii de-o parte și de alta a Carpaților, mai ales din zona Bucegilor și a Pietrei Craiului, la Festivalul păstorilor, „**Nedeia Munților**”. Pe un panou sunt trecute trasee de ecoturism, cu lungimi între 3 și 15 km. Traseele sunt foarte ofertante: Cheile Grădiștei, Cheile Moeciului, Peștera Liliiecilor din Satul Peștera, Lacul fără Fund - un crater înconjurat de conifere, care s-ar fi format prin prăbușirea tavanului unei peșteri. Admirăm peisajul de vis de pe platou, însoțiti de doi câini superbi, facem multe fotografii, apoi, la invitația ghidului, intrăm în resortul **Fundata Cheile Grădiștei**, la o cafea. În holul de la intrare sunt diplome, fotografii, medalii ale patronului Ovi-

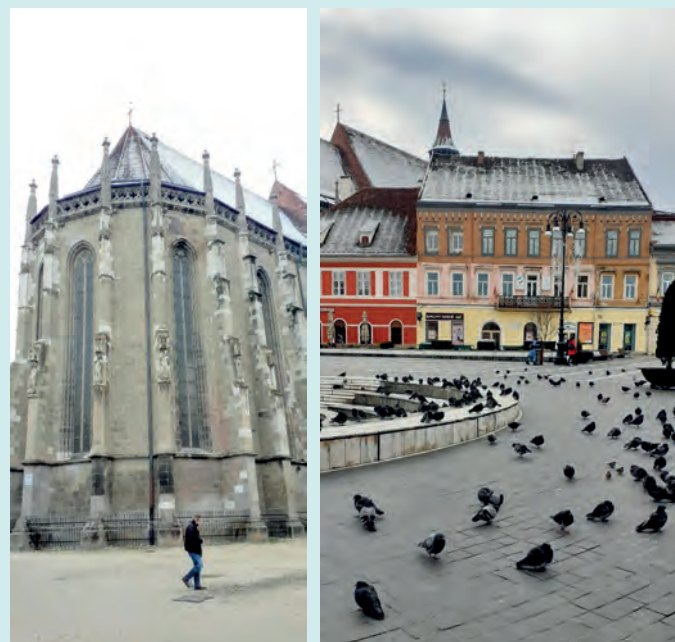
diu Gârbacea, fost schior de performanță și fost antrenor al lotului național. Ne interesăm de cazări și de prețurile practice în zonă. Aflăm că sunt vreo 600 de locuri de cazare în cele două resorturi ale lui Ovidiu Gârbacea, dar sunt și alte pensiuni și campinguri, unde se pot negocia prețurile. Prețurile de cazare sunt acceptabile, la fel și meniurile tradiționale. După vreo oră și jumătate, cu regret în suflet, părăsim peisajele ce-ți taie răsuflarea, aerul proaspăt și curat, ne urcăm în mașini și plecăm spre Poiana Brașov.

Mai să nu recunosc locația, nu mai fusesem în Poiană de vreo 30 de ani. Pe atunci, Poiana era un loc ideal pentru a petrece vacanțele de iarnă și de vară, într-un climat liniștit cu aer pur, puternic ozonat, lipsit de praf. Când veneam vara aici mă bucuram de multă liniște și relaxare, de drumețiile pe traseele montane, bine marcate, de priveliștile uimitoare. Acum, mi se înfățișează ochilor o stațiune super aglomerată, cu multe construcții noi, îngrămădite, cu mult zgomot și cu prețuri care depășesc puterea de cumpărare a pensionarului de rând.

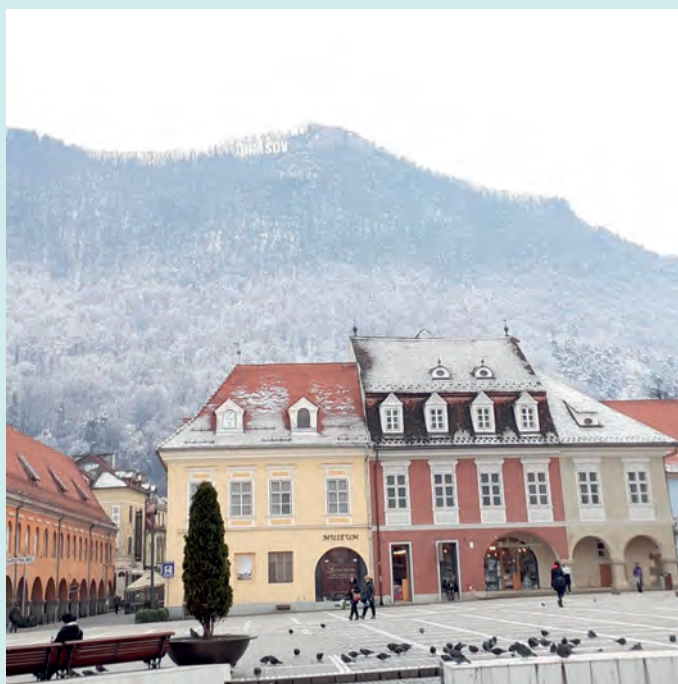

Mădălin ne onorează cu un vin fiert și aromat. După ședința foto obligatorie plecăm către Brașov. Din mașină, Marinela, care cunoștea îndeaproape orașul vechi, ne arată cele două turnuri exterioare, care au rezistat vicisitudinilor vremii: Turnul Alb și Turnul Negru. Ajunși în Piața Sfatului din centrul istoric al Brașovului suntem debarcați, iar mașinile pleacă în parcare. Tot grupul este atras de un falnic brad de Crăciun, în jurul căruia erau ...cohorte de porumbei, care doreau să se pozeze cu turiștii adunați ca la circ. Despre Bradul de Crăciun din Piața Sfatului citisem într-un ziar că se situează printre cei mai frumoși din Europa. Brașovul a ocupat un binemeritat loc șase în Topul celor zece orașe europene cu cel mai frumos brad de Crăciun. Bradul împodobit cu 600 de globuri și 30 000 de luminițe are o înălțime de 23 de metri, fiind atracția principală pentru turiști, localnici, aducând bucurie și fericire în inimile copiilor, dar și în sufletul adulților. Facem poze în jurul bradului din Top 10, imortalizăm momente unice, trecem în revistă minunile gastronomice din căsuțele instalate în piață cu ocazia Târgului de Crăciun, apoi fiecare alege să facă ce dorește în timpul pe care îl aveam la dispoziție.

măsurat la purtător. Am crezut-o pe cuvânt. De zeci de ani nu mai intrasem în Biserica Neagră, simbolul orașului Brașov. Deși mai aveam la dispoziție o jumătate de oră până la plecare, am dat o fugă să o vizitez. La intrare am fost îndrumată să procur bilet de intrare din muzeul de vizavi. Costul unui bilet pentru pensionari este de 10 lei. Biserica mi s-a înfățișat foarte schimbată în bine față de cum o știam pe vremuri. În mare grabă am citit tot ceea ce era scris pe plăcile de informații.

Biserica Neagră, zidită în secolele XIV-XV, este considerată cel mai mare lăcaș de cult în stil gotic din sud-estul Europei. Numele ei se trage de la incendiul care a distrus o parte din Biserica Sfânta Maria din Brașov, după invazia otomană din anul 1689. Fumul și flăcările au înnegrit zidurile bisericii, numele popular al lăcașului de cult devenind Biserica Neagră. Anul acesta, în aprilie, se împlinesc 333 de ani de la acel incendiu. Merg direct spre altarul principal care prezintă o imagine a Predicii de pe munte. Iau loc pe bancă, închid ochii și preț de câteva clipe îmi liniștesc sufletul, ascultând predica lui Iisus. Fotografiez cristelnița din bronz, care datează din anul 1472, un exemplu al artei de turnătorie medievală. Interiorul bisericii adăpostește o colecție de piese vestimentare din perioada Evului mediu: veșminte preoțești de slujbă și purtate în ceremonii de sfințire sau în timpul procesiunilor, broderii din fir de aur, mătase, italiene, locale sau moldovenești. Între timp, intră în biserică Gabi, care mă ajută la imortalizarea capodoperelor din interior.

Colindăm puțin prin centrul istoric al Brașovului pentru delectarea simțurilor, dar și pentru completarea evidenței pașilor, administrată de liderul DDV3, Marinela. Bonica ne ghidează pe una dintre curiozitățile Brașovului, strada Sforii. Se spune că este una dintre cele mai înguste străzi din Europa, având o lățime ce variază între 1,11 – 1,35 m și o lungime de 80 de metri. Drept să vă spun, nu am măsurat strada, nu aveam instrumentele de

Biserica Neagră deține câteva recorduri demne de a fi remarcate. **1.** Orga de bronz, datând din perioada romantismului timpuriu 1836-1839, construită de firma germană Buchholz și inaugurată în anul 1839. Este cea mai mare orgă mecanică funcțională din Europa de Est, al cărei sunet deosebit atrage an de an organiști faimoși din toată lumea. **2.** Biserica Neagră posedă una din cele mai mari și mai importante colecții de covoare otomane de format mic din întreaga lume. Covoarele otomane din lână vopsită în culori naturale, înnodate cu noduri ghiordes au ajuns la Brașov începând cu a doua jumătate a secolului XV, datorită relațiilor comerciale dintre orașele transilvănene și Imperiul Otoman. **3.** Turnul bisericii adăpostește cel mai mare clopot din România, care cântărește 6 tone. Probabil va fi depășit de clopotul Catedralei Neamului. **4.** Pictura murală Maria cu Pruncul în compania a două sfinte, datând din secolul al XV-lea, care împodobește și caracterizează întreg spațiul intern și parțial pereții exteriori, s-a pierdut aproape în totalitate la marele incendiu din 1689. Pictura murală o reprezintă pe Fecioara care stă pe un tron de piatră, cu mâna dreaptă răsfoiește o carte, iar cu mâna stângă îl cuprinde pe Iisus care îi șade în poală. Încântată și mulțumită de tot ceea ce am putut să văd în timp limitat, părăsesc lăcașul impozant și plec către drumeții mei: veseli, liberi și neliniștiți. Tot grupul este adunat vizavi de Piața Sfatului, așteptând mașinile care nu întârzie să apară. Repede

ne urcăm în mașini (nu aveau voie să staționeze) și plini de frumos și pace sufletească mulțumim Creatorului pentru această zi minunată, pentru cei 10,7 km parcurși per pedes și pentru întregul sejur de poveste petrecut la Azuga.

